

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005288 16 Кж
Бања Лука, 25.11.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног М.М., због кривичног дјела тешка професионална провална крађа из члана 127., 128. став 1. тачка 4. и члана 130. став 4. Казненог закона Републике Аустрије, у поступку преузимања извршења казне затвора по правоснажној пресуди иностраног суда, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005288 15 Кв од 07.12.2015. године, у сједници вијећа одржаној дана 25.11.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног М.М., те потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005288 15 Кв од 07.12.2015. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005288 15 Кв од 07.12.2015. године, одлучено да ће се преузети извршење правоснажне пресуде Покрајинског суда Steug, Републике Аустрије, број 11 Нv 82/14к-26 од 17.9.2014. године и казне затвора у трајању од 6 (шест) година, изречене осуђеном М.М., због кривичног дјела тешка професионална провална крађа из члана 127., 128. став 1. тачка 4. и члана 130. став 4. Казненог закона Републике Аустрије, а које дјело је према побијаној пресуди и према кривичном законодавству Републике Српске квалификовано као продужено кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је том пресудом изречена казна затвора у трајању од 6 (шест) година, у коју је урачунато вријеме проведено у притвору од 15.7.2014. до 17.9.2014. године, као и вријеме проведено на издржавању казне.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, не наводећи жалбене основе, нити је поставио конкретан приједлог, осим да се жалба уважи. У жалби се наводи да, по Кривичном закону Републике Аустрије, осуђена лица из других држава, имају право на условни отпуст послије издржане једне половине казне, односно двије трећине казне, а што није предвиђено по Кривичном закону Републике Српске, па је изрицањем исте висине казне од стране Окружног суда у Бијељини, фактички осуђен на већу

казну затвора од оне коју је изрекао суд у Аустрији гдје је кривично дјело извршио.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбом се не може оспорити правилност и законитост побијане пресуде, јер се изнесени аргументи односе на поступак извршења казне а не поступак признања кривичне пресуде иностраног суда, која је, у конкретном предмету, донесена уз правилну примјену одредбе члана 404. став 2. ЗКП РС и члана 28. Уговора између СФРЈ и РА о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима од 01. фебруар 1982. године, који је преузет од стране БиХ, како је то образложено у побијаној пресуди.

Коначно, казна затвора у трајању од 6 (шест) година, изречена побијаном пресудом за продужено кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС (са пет радњи извршења), одмјерена је у границама законом прописаним за то дјело (казна затвора од 1 до 8 година) и у складу са општим правилима о одмјеравању казне из члана 37. став 1. истог Закона. Разлоге дате у побијаној пресуди, за значај свих околности које су биле од утицаја на висину изречене казне затвора, овај суд прихвата као ваљано образложене. Правилност датих разлога се не може оспорити жалбом, у којој се приговори, у коначном, односе на оспоравање побијане пресуде у дијелу одлуке о кривичној санкцији.

На основу наведеног и примјеном члана 324. ЗКП РС, одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић